

Sygn. akt IV U 187/18

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 czerwca 2018 r. w S.

odwołania A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 5 lutego 2018 r. Nr (...)

w sprawie A. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość emerytury

**oddala odwołanie.**

Sygn. akt: IV U 187/18 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 5 lutego 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.55 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu A. K. prawa do obliczenia emerytury na podstawie art.55 ustawy emerytalnej ,tj. wg nowych zasad, wskazując, że jednym z warunków zastosowania tego przepisu jest kontynuowanie ubezpieczenia emerytalnego i rentowego po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego. Ubezpieczony nie spełnia tego warunku, gdyż po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego nie kontynuował ubezpieczenia emerytalnego i rentowego. Ubezpieczony powszechny wiek emerytalny osiągnął w dniu 28 października 2013r. i jeszcze przed jego osiągnięciem – w dniu 16 września 2013r. wystąpił z wnioskiem o emeryturę w powszechnym wieku emerytalnym. W związku z tym nie spełnia warunku kontynuowania ubezpieczenia po osiągnięciu wieku emerytalnego (decyzja z 5 lutego 2018r. k.4 akt za wnioskiem ubezpieczonego z 8 grudnia 2017r. o obliczenie emerytury na podstawie art.55 i 26 ustawy emerytalnej).

Odwołanie od w/w decyzji złożył A. K. wnosząc o jej zmianę i obliczenie emerytury na nowych zasadach. Wskazał, że nie zgadza się z ustaleniem organu rentowego, iż nie spełnia warunków do obliczenia emerytury na podstawie art.26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Podniósł, że z brzmienia art.55 powyższej ustawy nie wynika, że stosuje się go tylko do osoby, która z wnioskiem o przyznanie emerytury wystąpiła po ukończeniu powszechnego wieku emerytalnego. W myśl tego przepisu wnioski o emeryturę powinien być złożony po 31 grudnia 2008r., a także konieczne jest kontynuowanie ubezpieczenia emerytalnego i rentowego po osiągnięciu powszechnego

wieku emerytalnego, czyli w jego przypadku po ukończeniu wieku 65 lat i 3 miesięcy. W ocenie ubezpieczonego spełnia on te przesłanki, gdyż z wnioskiem o emeryturę wystąpił po 31 grudnia 2008r. ,tj. w dniu 16 września 2013r., a po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego, w okresie od 1 września 2017r. do 30 listopada 2017r. kontynuował ubezpieczenie emerytalne i rentowe (odwołanie k.1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu stanowiska powołał się na argumenty przytoczone w zaskarżonej decyzji i wskazał, że odwołanie nie zawiera żadnych nowych dowodów faktycznych i prawnych, które uzasadniałyby zmianę decyzji i uwzględnienie odwołania. Organ rentowy podkreślił, że w dacie zgłoszenia wniosku o emeryturę (16 września 2013r.), jak też w dacie ukończenia powszechnego wieku emerytalnego (28 października 2013r.), ubezpieczony nie kontynuował ubezpieczenia emerytalnego i rentowego. Ubezpieczony podlegał ubezpieczeniom społecznym po nabyciu prawa do emerytury i osiągnięciu wieku emerytalnego ,tj. w okresie od 1 września 2017r. do 30 listopada 2017r., a to nie pozwala uznać, że spełnia on przesłanki do obliczenia emerytury na podstawie art.26 ustawy emerytalnej (odpowiedź na odwołanie k.3-5 akt sprawy).

### **Sąd ustalił, co następuje:**

Ubezpieczony A. K. urodził się w dniu (...) Od (...). ,tj. od ukończenia 60. roku życia ubezpieczony uprawniony był wcześniejszej emerytury na podstawie art.29 ust.1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z legitymowaniem się co najmniej 35-letnim okresem składkowym i nieskładkowym (decyzja z 15 lipca 2008r. o przyznaniu emerytury od 28 lipca 2008r. k.29 akt emerytalnych za wnioskiem z 3 lipca 2008r.).

Po nabyciu prawa do wcześniejszej emerytury, od 1 listopada 2008r. do 31 grudnia 2011r. ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu w Ośrodku Sportu i Rekreacji w S., a od 1 stycznia 2012r. do 28 lutego 2013r. w Agencji (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. (świadcstwo pracy z 28 lutego 2013r. k.6 akt emerytalnych za wnioskiem z 16 września 2013r.

W dniu 28 października 2013r. ubezpieczony osiągnął powszechny wiek emerytalny, który zgodnie z art.27 ust.3 pkt 4 ustawy emerytalnej – dla mężczyzn urodzonych od 1 lipca 1948r. do 30 września 1948r. – wynosi co najmniej 65 lat i 3 miesiące. W związku z osiągnięciem powyższego wieku emerytalnego, w dniu 16 września 2013r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z nowym wnioskiem o emeryturę. Po rozpoznaniu tego wniosku decyzją z 15 listopada 2013r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu emeryturę od 28 października 2013r. ,tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego i ustalił jej wysokość wg zasad z art.53 ustawy emerytalnej z uwzględnieniem okresu przepracowanego po nabyciu prawa do wcześniejszej emerytury (decyzja z 15 listopada 2013r. o przyznaniu emerytury od osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego k.9 akt emerytalnych za wnioskiem z 16 września 2013r.).

W dniu 7 marca 2016r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przeliczenie emerytury według nowych zasad ,tj. na podstawie art.55 w zw. z art.26 ustawy emerytalnej (wniosek o obliczenie emerytury wg nowych zasad k.38 akt emerytalnych za wnioskiem z 16 września 2013r.). Decyzją z 24 marca 2016r. organ rentowy załatwił powyższy wniosek odmowie wskazując, że po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego określonego w art.27 ustawy, ubezpieczony nie kontynuował ubezpieczenia emerytalnego i rentowych, co jest przesłanką ustalenia wysokości emerytury wg powyższych zasad (decyzja z 24 marca 2016r. k.39 akt emerytalnych za wnioskiem z 16 września 2013r.). Ubezpieczony wniósł odwołanie od powyższej decyzji. Sprawa toczyła się przed Sądem Okręgowym w Siedlcach pod sygnaturą akt IV U 340/16. Wyrokiem z 14 października 2016r. Sąd Okręgowy w Siedlcach oddalił odwołanie ubezpieczonego od powyższej decyzji, a wyrokiem z 31 maja 2017r. Sąd Apelacyjny w Lublinie oddalił apelację ubezpieczonego od w/w wyroku sądu pierwszej instancji. U podstaw powyższych rozstrzygnięć Sądów pierwszej i drugiej instancji leżało ustalenie, że po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego 65 lat i 3 miesięcy, ubezpieczony nie kontynuował ubezpieczenia emerytalnego i rentowego, w związku z czy nie spełnia on przesłanki do obliczenia emerytury na podstawie art.55 w zw. z art.26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach z 14 października 2016r. z uzasadnieniem k.10 i 13-14 akt IV U

340/16 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 31 maja 2017r. z uzasadnieniem k.32 i 35-36 akt IV U 340/16 SO w Siedlcach).

W dniu 8 grudnia 2017r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z ponownym wnioskiem o obliczenie emerytury wg nowych zasad ,tj. na podstawie art.55 i 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Do wniosku załączył świadectwo pracy z 30 listopada 2017r. wystawione przez M. W., z którego wynika, że w okresie od 1 września 2017r. do 30 listopada 2017r. ubezpieczony był zatrudniony w wymiarze 1/2 etatu w Zakładzie Usługowym (...) (wniosek ubezpieczonego z 8 grudnia 2017r. wraz z załącznikiem – w aktach organu rentowego).

Po rozpoznaniu powyższego wniosku, zaskarżoną decyzją z 5 lutego 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.55 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu prawa do obliczenia emerytury na podstawie art.55 ustawy emerytalnej wskazując, że jednym z warunków zastosowania tego przepisu jest kontynuowanie ubezpieczenia emerytalnego i rentowego po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego. Ubezpieczony nie spełnia tego warunku, gdyż po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego nie kontynuował ubezpieczenia emerytalnego i rentowego. Ubezpieczony powszechny wiek emerytalny osiągnął w dniu 28 października 2013r. i jeszcze przed jego osiągnięciem – w dniu 16 września 2013r. wystąpił z wnioskiem o emeryturę w powszechnym wieku emerytalnym. W związku z tym nie spełnia warunku kontynuowania ubezpieczenia po osiągnięciu wieku emerytalnego (decyzja z 5 lutego 2018r. k.4 akt za wnioskiem ubezpieczonego z 8 grudnia 2017r. o obliczenie emerytury na podstawie art.55 i 26 ustawy emerytalnej).

### **Sąd zważył, co następuje:**

Odwołanie A. K. okazało się nieuzasadnione i podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art.55 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – dalej zwana ustawą emerytalną (j.t. Dz.U. z 2015r. poz.748 ze zm.) ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art.27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008r., może być obliczona emerytura na podstawie art.26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art.53. Zgodnie zaś z art.55a ust.1 powyższej ustawy (obowiązującym od 1 maja 2015r.) przepis art.55 stosuje się również do ubezpieczonego, który miał ustalone prawo do emerytury przed zgłoszeniem wniosku o emeryturę, o której mowa w art.27.

Z przedstawionych wyżej ustaleń Sądu wynika, że ubezpieczony zanim wystąpił z wnioskiem o emeryturę w powszechnym wieku emerytalnym – określonym w art.27 ustawy emerytalnej – miał ustalone prawo do emerytury wcześniejszej ,tj. od ukończenia 60. roku życia. Zgodnie z art.55a ust.1 ustawy emerytalnej ubezpieczeni, którzy mieli ustalone prawo do wcześniejszej emerytury mogą ubiegać się o obliczenie emerytury wg nowych zasad określonych w art.26 ustawy. Jest to jednak możliwe po warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art.55 ustawy emerytalnej. Analiza okoliczności sprawy prowadzi zaś do wniosku, że ubezpieczony A. K. nie spełnia określonych w tym przepisie przesłanek. Po stronie ubezpieczonego niespełniony pozostaje bowiem wymóg kontynuowania ubezpieczenia emerytalnego i rentowego po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art.27 ustawy emerytalnej, a zatem powszechnego wieku emerytalnego wynoszącego w przypadku ubezpieczonego 65 lat i 3 miesiące. Z ustaleń Sądu wynika, że ubezpieczony podlegał ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowym z tytułu zatrudnienia w Ośrodku Sportu i Rekreacji w S., a następnie w Agencji (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S., jednakże miało to miejsce po nabyciu przez ubezpieczonego prawa do emerytury wcześniejszej ,tj. po ukończeniu przez niego 60. roku życia (zatrudnienie trwało od 1 listopada 2008r. do 28 lutego 2013r.). Natomiast po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego i przed nabyciem prawa do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym ubezpieczony nie kontynuował ubezpieczenia emerytalnego i rentowego. Jak wynika z ustaleń Sądu ubezpieczony nie kontynuując ubezpieczenia wystąpił z wnioskiem o emeryturę w powszechnym wieku emerytalnym jeszcze przed jego osiągnięciem (wniosek z 16 września 2013r.) i prawo to zostało mu przyznane od chwili ukończenia wieku emerytalnego 65

lat i 3 miesięcy ,tj. od 28 października 2013r. Tym samym ubezpieczony nie spełnia przesłanki do obliczenia emerytury na podstawie art.55 ustawy emerytalnej ,tj. wg nowych zasad określonych w art.26 tejże ustawy. W tym miejscu, na marginesie wskazać należy, że wystąpienie przez ubezpieczonego z uprzednim wnioskiem o emeryturę w celu uzyskania tego prawa już od dnia ukończenia wieku emerytalnego jest przytoczone jako fakt i nie stanowi zarzutu wobec ubezpieczonego, gdyż to osoba ubezpieczona decyduje o momencie, w którym występuje z wnioskiem o świadczenie. Kontynuując wcześniejsze rozważania należy podkreślić, że wymóg kontynuacji ubezpieczenia emerytalnego i rentowego po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego musi być spełniony przed ustaleniem prawa do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym. Wskazuje na to zarówno treść art.55 ustawy emerytalnej, jak i ratio legis tego przepisu. W przepisie tym mowa, że ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art.27 może być obliczona emerytura na podstawie art.26 ustawy, jeżeli ubezpieczony, który występuje o takie obliczenie cyt.: „kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie (art.27) wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008r. (...)”. Ustawodawca jednoznacznie wskazał, że prawo do obliczenia emerytury ma ten ubezpieczony, który po osiągnięciu wieku emerytalnego kontynuuje ubezpieczenia emerytalne i rentowe i występuje z wnioskiem o przyznanie emerytury w powszechnym wieku emerytalnym. Kolejność zdarzeń, warunkujących obliczenie emerytury wg zasad z art.26 ustawy emerytalnej, jest zatem określona w sposób nie budzący wątpliwości. Na takie rozumienie powyższego uregulowania wskazuje również cel wprowadzenia przedmiotowego przepisu, który umożliwia obliczenie emerytury wg zasad określonych w art.26 ustawy emerytalnej, a zatem w systemie zdefiniowanej składki, tym ubezpieczonym, których emerytura zasadniczo nie jest obliczana w tym systemie (grupa ubezpieczonych urodzonych przed 1 stycznia 1949r.). Osoby te z mocy art.55 ustawy emerytalnej mogą jednak ubiegać się o obliczenie emerytury w w/w systemie właśnie dlatego, że po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego (mimo osiągnięcia tego wieku) pozostają w ubezpieczeniu i dopiero następnie występują z wnioskiem o emeryturę w powszechnym wieku emerytalnym.

W ocenie Sądu nieuzasadnione jest twierdzenie ubezpieczonego, że spełnia przesłanki określone w art.55 ustawy emerytalnej z uwagi na to, że w okresie od 1 września 2017r. do 30 listopada 2017r. pozostawał w zatrudnieniu, a zatem podlegał ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu. Nie ulega wątpliwości, że ubezpieczenie to przydało po osiągnięciu przez ubezpieczonego powszechnego wieku emerytalnego, który osiągnął w dniu 28 października 2013r. W regulacji art.55 nie chodzi jednak o jakiegokolwiek zatrudnienie - posiadanie jakiegokolwiek okresu ubezpieczenia w okresie pobierania świadczenia emerytalnego przyznanego na podstawie art.27 ustawy emerytalnej, lecz o kontynuację ubezpieczenia przez osobę spełniającą warunki do nabycia emerytury na podstawie art.27, ale nie pobierającą tego świadczenia. Tymczasem wskazany okres ubezpieczenia A. K. (od września do listopada 2017r.) przypada w czasie, kiedy od blisko 4 lat pobierał on emeryturę przyznaną na podstawie art.27 ustawy emerytalnej – mocą decyzji z 15 listopada 2013r. (vide: decyzja z 15 listopada 2013r. o przyznaniu ubezpieczonemu emerytury od 28 października 2013r. ,tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego k.9 akt emerytalnych za wnioskiem z 16 września 2013r.). W tym miejscu wskazać należy, że Sąd w pełni podziela stanowisko wyrażone przez Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z 21 grudnia 2017r. w sprawie III AUa 46/17 (Lex nr 2433244), w którym wskazał, że Wymóg kontynuacji ubezpieczenia uzasadniony jest celem regulacji art.55 ustawy z 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, który zmierza do umożliwienia osobom, które nie skorzystały z uprawnienia do emerytury powszechnej – a tym samym chciały pozostać w zatrudnieniu, a w konsekwencji opłacały składki po osiągnięciu wieku emerytalnego – obliczenie emerytury wg nowych zasad ,tj. z uwzględnieniem zaewidencjonowanych składek. Dlatego oczywistym jest, że warunek kontynuacji ubezpieczenia emerytalnego i rentowego nie będzie spełniony przez osoby, które ubezpieczeniami zostały objęte dopiero po osiągnięciu wieku emerytalnego i po złożeniu wniosku o emeryturę na podstawie art.27 w/w ustawy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd, na podstawie art.477<sup>14</sup>§1 kpc odwołanie ubezpieczonego oddalił.